

EL PRÍncep ENAMORAT

Hi havia una vegada un príncep que tenia sempre moltes novies, ja que ninguna doncella del poble es resistia a d'ell.

A les afores del poble, en una caseta xicoteta, vivien tres germanes que es duien molt bé, es repartien la feina, es cuidaven una a l'altra i mai discutien per qualsevol tontería. El príncep va dir que aniria a una casa del poble a veure com era la vida sense persones que et serviren. I, així ho va fer. El príncep va elegir la caseta de les tres germanes. Una vegada allí es varen presentar.

El príncep es va presentar:

-Hola sóc el príncep David, i tinc 23 anys.

A continuació, les germanes varen dir:

-Hola príncep, jo sóc la major i hem diuen Sofia, tinc 33 anys.

-Hola príncep, sóc Clara, la germana mitjana i tinc 24 anys.

-Hola príncep, jo sóc Carmen, la germana xicoteta i tinc 13 anys.

Sofia li va preguntar que feia en la seua casa i el príncep va dir que havia decidit anar a una casa a veure com es podia viure sense servents.

El príncep va continuar:

-He vingut a ajudar-vos i durant una setmana vaig a treballar ací. Així, què he de fer?

Clara va dir:

-Has de posar aquesta roba a la rentadora.

El príncep va preguntar:

-Què es la rentadora?

Clara es va sorprendre perquè no havia conegut a ningú que no sabera què era la rentadora. Començà a explicar-li que eren totes aquelles coses que al príncep li pareixien tant estranyes.

Carmen, la germana xicoteta, el va acompanyar a la seua habitació. El príncep es va quedar extranyat ja que en el seu castell totes eren molt grans i no estava acostumat a eixes habitacions tant xicotetes.

Per la nit, el príncep anà a buscar-les per a sopar, però allí no hi havia ningú. Es va recórrer tota la casa i no les va trobar.

El príncep David va eixir de la casa i va trobar a Clara plorant junt amb les seues germanes que estaven consolant-la.

El príncep va preguntar:

-Què et passa Clara?

No hem passa res, va contestar Clara.

El príncep els va dir a les dos germanes que el deixaren a soles amb Clara perquè volia parlar amb ella. Li va tornar a preguntar, sense obtindre resposta. Després de intentar-ho varies vegades, Clara li va dir:

-Tinc un amic que ha mort degut a un càncer de pulmó.

El príncep la va abraçar i li digué que el mirara. I, d'eixa mirada va sorgir l'amor entre ells i es besaren.

Al dia següent, les germanes de Clara varen notar en ella una conducta estranya, estava més amable amb el príncep que de costum.

Sofia li va preguntar:

-Què et passa Clara? Estàs molt rara.

Clara li va contar que la nit anterior li va passar una cosa que mai li havia passat. Sofia va imaginar el que havia passat.

-Ja ho sé! Va dir Sofia. Ha surgit l'amor entre tú i el príncep David.

Clara emocionada va dir que sí.

Eixe mateix dia, les germanes li varen dir al príncep que tenia que demanar li matrimoni a la seua germana. El príncep va acceptar gustosament i per la nit abans de sopar va reunir a les tres germanes i dirigint-se a Clara, es va agenollar i li digué:

-Clara, hem faries el príncep més orgullós del mon si et casares amb mí.

-Sí, va dir Clara.

Al dia següent, el príncep David i Clara es varen casar i visqueren feliços i menjaren pastissos.

FI